

[Tyroll]

der åbenbart ikke er så meget at gøre ved denne problematik. Det er åbenbart også sådan, at socialministeren på forhånd går ud fra, at disse økonomiske problemer, der kan komme her, ikke rammer de pågældende ret hårdt.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er jo ikke første gang, spørgsmålet er blevet rejst om, hvad der er det nødvendige antal daginstitutioner. Det er vel mindst tiende eller femtende gang, vi spørger om det uden at få noget svar.

Vi har spurgt om, hvad ministeren i lovens forstand forstår ved »det nødvendige antal«, og det kan vi ikke få at vide. Vi får at vide, at det er kommunernes ansvar. Men kunne vi så ikke få ministerens egen opfattelse af, egen definition på, hvad man skal betragte som »det nødvendige antal daginstitutioner«? Det kunne jo være, at ministerens opfattelse af det kunne være retningsgivende for kommunerne og måske også kunne være retningsgivende for borgerne, som ministeren tidligere har henvist til at rejse spørgsmålet over for de enkelte kommunalbestyrelser. Det kunne måske være en hjælp for disse borgere, hvis de vidste, hvordan ministeren i hvert fald tolkede disse ting. Det kunne være spændende at få at vide, om det må siges, at kommunen, f. eks. i tilfælde, hvor kvinder ikke kan få arbejde eller ikke kan påtage sig arbejde, fordi de ikke kan få deres barn passet, eller fordi de får karantæne i deres arbejdsløshedskasse af samme grund, har overtrådt sin forpligtelse i henhold til bistandslovens § 69.

Jeg tror, det ville være en hjælp, hvis ministeren ville give denne definition her fra folketingets talerstol.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til hr. Tyroll vil jeg gerne sige, at han åbenbart ikke kender meget til behandling af sociale sager. Hvis det er en familie, man er i kontakt med, der får en ung pige i huset, så pålægger kommunen den ikke økonomiske byrder, som rammer de pågældende hårdt. Det strider imod behandling i det hele taget, så det er et postulat.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, fra fru Tove Jørgensen, vil jeg godt sige, at hun har også her i folketinget fået svar på, at

man rundt om i kommunerne søger at tilgode de behov, der opstår, hvis kvinder ikke kan komme i arbejde. Der er lavet en lang række ordninger, således at børnene kan blive passet, hvis der bliver anvist arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

14) Til *socialministeren* af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren over for Københavns socialborgmester, Pelle Jarmer, og kommunerne i almindelighed indskærpe, at selvejende institutioners mulighed for at anke kommunernes eventuelle afslag på at indgå driftsoverenskomst med institutionerne skal være reel, og at der ikke fra de enkelte kommuners side må påføres institutioner en tvang til at påbegynde afviklingen af institutionerne, før der foreligger en afgørelse fra socialministeren?« (Spm. nr. 509).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af en klage og anke til socialministeren, at socialborgmester Pelle Jarmer på et møde den 6. januar har meddelt bestyrelsen for børnehaven Stærevænget, at han under ingen omstændigheder ville indgå driftsoverenskomst med institutionen og derved havde besluttet at standse alle tilskud til børnehaven den 1. august, at han under ingen omstændigheder ville godkende, at børnehavens forældre valgte institutionens bestyrelse, og at han ikke ville udsætte lukningen af børnehaven, selv om institutionen indklagede den oplagt ulovlige beslutning for socialministeren.

Af socialministerens tidligere besvarelser af spørgsmål fra spørgeren og af bistandsloven og socialministeriets cirkulærer fremgår det, at disse tre punkter er i strid med de gældende ordninger.

Socialborgmester Pelle Jarmers meddelelse om, at han vil standse alle tilskud til børnehaven den 1. august, betyder, at institutionen må påbegynde afviklingen straks uden mulighed for at anke afgørelsen. Personalet afskediges og må se sig om efter andre arbejdspladser for at være sikret imod den kommende arbejdsløshedssituation. Lejemålet må opsiges, og det samme gælder børnenes børnehavpladser. I det pågældende kvarter er der